

**Hol van az elveszett boldogságom?
(Köteles István – Lantos Krisztina)**

Fáj, hogy fájdalmadban nem engem hívsz,

Fáj, hogy vágyad tőlem messzire visz.

Fáj, ha sejtem, valaki más simogat,

Ilyenkor szívem ezerfelé szakad.

Hol van az elveszett boldogságom,

Mondd mért, mért nem találok?

Társam nem lehet más, csak a magányom,

Az örökös fájdalom!

Hol van az elveszett boldogságom,

Mondd mért, mért nem találok?

Hol van az elveszett boldogságom,

Mondd mért, mért nem találok?

Fáj, hogy napjaidról semmit sem tudok,

Fáj, hogy életed nekem már titok.

Fáj, ha érzem, valaki mást keresel,

És rólam már megfeledkezel.

Hol van az elveszett boldogságom,

Mondd mért, mért nem találok?

Társam nem lehet más, csak a magányom,

Az örökös fájdalom!

Hol van az elveszett boldogságom,

Mondd mért, mért nem találok?

Hol van az elveszett boldogságom,

Mondd mért, mért nem találok?

Hol van az elveszett boldogságom ...